

Titel: Et originalt Brev til Grev J.F. Struensee fra hans Fader. Af det tydske Sprog oversat.

Citation: "Et originalt Brev til Grev J.F. Struensee fra hans Fader. Af det tydske Sprog oversat.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 8*, A.F. Stein, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_008-shoot-workid2_008_011.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 8

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Et originalt Brev til Grev

J. F. Struensee

fra

hans Fader. Af det tydske Sprog oversat.

Kiøbenhavn, 1772. Trykt og findes tilkiøbs hos August Frid. Stein, boende i Skidenstræde i No. 171.

2
3

Min anden Søn!

Er det mueligt, ønsker jeg, at disse Linier maatte imodtages og læses af dig, og tillige tages til Hierte. Dine Forældres Sorg, Vemodighed og Angest kan jeg ikke udtrykke. Vore Øyne staae i Graad Nat og Dag. Vore Siæle raabe til Gud uden Afladelse om Barmhertighed, dog jeg vil tie herom. Allene en Sag ligger mig og din bekymrede Moder paa Hiertet. Du veed vort Sindelaug. Du veed, hvad for en Hensigt, vi have havt ved din Opdragelse. Du kan erindre dig, hvor ofte, hvor bevægelig den Sandhed er indskierpet dig, at en uhyklet Guds frygt er nyttig til alle Ting. Saa ofte jeg har havt Leylighed at tale med dig, da du allerede var i Embede, har jeg viist dig til

4

den allestedsnærværende Gud, og formanet dig til omhyggelig at bevare en god Samvittighed. Dit Hierte skal sige dig, hvor ofte, og hvor vidt du har efterkommet min faderlige Formaning. Allerede i lang Tid har dine Forældre havt megen

Sorg over dig. Da vi leve i Stilhed, og have faa Bekiendtere, og du ikke heller har

meldet os noget om dine Omstændigheder,

ere vore Sukke i Løndom stegen til Gud for

dig af vore beklemt Hierter, og vi have

med Bekymring raabt til ham, at din Siæl ikke maatte fortabes. Tre Gange, nemlig

i Halle, Gederen og Altona, har du været død for deres Øyne, som stode om din Seng

i din Sygdom. Gud har reddet og opholdt dig ved Livet: visselig efter sin kierlige

Hensigt til den Ende allene at berede

dig i Naadens Tid til den salige Evighed. Og denne Hensigt vil den troe Forbarmere

fornemmelig opnaae hos dig i dit Fængsel.

5

Du er hans Skabning. Han elsker dig. Du er forløst med Jesu Blod. Han er en forliget Fader. Du er døbt i den tre-enige Guds Navn. Han vil gjøre en evig Pagt med dig, og ikke afføde at gjøre dig Got. Vend dig til din Gud, min Søn! han vil vende sit Naades Ansigt til dig. Til den Ende merk, hvad din Samvittighed siger, og paa de Overbeviisninger, som Guds Aand virker i din Siæl. Lad din indvortes Siæle-Tilstand ret grundig aabnes

for dig, at du ret kan lære at indsee din dybe Fordervelse i guddommelig Oplysning. Anvend din Enlighed til at undersøge dit hele Levnetsløb for den alvidende Gud, og ret erkiende dine Synder i deres Afskyelighed og Størrelse. Smigre ikke for dig. Tag det nøye med dig. Klag dig an, og døm dig selv for Guds Domstoel, endnu er Raadens Tid. Naar du føler dine Syndebaand, som en svar Byrde,

6

saa bliver dit Hierte bøyet for Gud, og du skal sukke efter Naade, og alvorlig hade og afskye alle Overtrædelser. Nu bliver Christi Fortieneste dig vigtig og nødvendig. Du tager din Tilflugt til den, som tager Syndere an, og er blevet til Synd for os, ja har betalt al vor Syndeskyld og udstaaet Straffen for os, at vi i ham kunde blive den Retfærdighed, som gielder for Gud, og i ham faae Forløsning ved hans Blod, nemlig Syndernes Forladelse, efter hans Barmhertigheds Rigdom. Endnu taler Jesu Blod for dig. Endnu strækker Forbarmeren sine kierlige Arme efter dig. Uden for Jesum er ingen Salighed. Han er vor Saligheds Aarsag. Og til dig har han annammet Gaver. Og du kan i ham faae Retfærdighed til dit Hiertes Rolighed, og Styrke til din Helliggiørelse. O at Jesus maatte forklares i dit Hierte! hos ham har vi det got i Livet, Lidelser, Døden og efter Døden.

7

Mama hilser. Hun græder og beder med mig for vore ulykkelige Sønner. Min Søn! min Søn! hvor meget dybt bøyer du os: ak kunde vi allene faae den eneste Trøst, at vore Sønner maatte af ganske Hierte omvende sig til Herren, deres Gud, og vi med Glæde maatte see dem for Lammets Trone i Evigheden. Din Forbrydelse, hvorfor du sidder fængslet, er os ikke egentlig og tilstrækkelig bekiendt. Hvad i Publico derom tales og læses, er noget, som dine Forældre forbander og afskyer. Ak! gid du var bleven Medicus. Dine Ophøvelser, som vi har erfaret af Aviserne, have ey været os behagelige, men vi have læst dem med Sorg. Ak! at du i alle dine Forretninger havde bevaret en ærlig Hensigt med megen Viisdom, Guds frygt og Ydmyghed til det danske Lands sande Beste, og underkastet dig din naadigste Souverains Befalinger med al Underdanighed! vi kan ikke dømme derom, af Mangel paa Kundskab; men vid, at saa meget vi elske vore Børn, billiger vi dog ikke deres Forløbelsler, ikke heller undskylder, tildækker dem, eller kalder dem gode; men meget mere hader, detesterer, forbander, afskyer alle Synder, og priser Gud, naar han aabenbarer sin retfærdige Vrede over de Ugudelige,

8

og sin Barmhertighed over de Bodfærdige og Troende.

Herren din Gud være din Læge i dit Fængsel, og læge din Siæleskade fra Grunden af! Vi, dine Forældre, anbefale dig din evige Forbarmeres faderlige og moderlige Kierlighed. Jesus den barmhjertige ypperste Præst tænke paa dig ved Guds høyre Haand til det Beste, og lade dig for sin Naadetrone faae Barmhertighed, og finde Naade til din evige Frelse. Ja, Jesu, du store Menneske-Ven, som ikke støder nogen ud, som kommer til dig, hielp baade Forældrene og Børnene til det evige Liv. Jeg er

Rendsborg,

den 4 Martii 1772.

Din

af Hiertet bedrøvede Fader

A. Struensee.